ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'
Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε τῆς εὐσεβείας φωτί, φωτισθεὶς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐβάδισας, ἀκλινῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος, ὅθεν εὐφημούμέν σε, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς θεόφρον Καλλίστρατε, λόγον πλουτήσας ζωῆς, πρὸς ζωὴν καθωδήγησας, τοὺς ἀγνοίᾳ πρότερον, ἐν νεκρώσει ὑπάρχοντας, οἱ καὶ θανόντες, προθύμως ἔνδοξε, διὰ τὴν πάντων, ἡμῶν ἀνάστασιν, ζῆν ἀληθέστατα, ἐν Χριστῷ πιστεύονται, μεθ' ὧν ἡμῶν, μέμνησο πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς Ἱερὲ Γυμνάσιε, ξίφει τὴν κάραν τμηθείς, τὴ πλημμύρα τοῦ αἵματος, Φαραὼ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κατεπόντισας, καὶ νὺν πηγάζεις, πάσιν ἰάματα, τοὶς τῶ ναῷ σου, πίστει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγώνάς σου, ἐν αὐτῷ γεραίρουσι, καὶ τὴν σεπτήν, μνήμην σου μακάριε, πανηγυρίζουσιν.

Δόξα... Ἦχος δ'
Βυζαντίου

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου, φοβερὸς ὁ θάνατος τοὶς ἀνθρώποις, μετὰ τὸ ἔνδοξον πάθος, φοβερὸς ὁ ἄνθρωπος τῶ θανάτω, οὕτως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀθλοφόρος, οὕτω κατήργησεν πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, αὐτοῦ ταὶς πρεσβείαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι

Χαίροις ἡλιόμορφε, ἡλίου ἄδυτον ὄχημα, ἡ τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπερινόητον χαῖρε, νοὺς ἀστράπτων, θείαις φρυκτωρίαις, ἡ λαμπηδῶν τῆς ἀστραπῆς, ἡ διαυγάζουσα, γῆς τὰ πέρατα, ἡ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἡ παγκαλὴς καὶ πανάμωμος, ἡ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον, τοὶς πιστοὶς ἐξαστράψασα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθοντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον
Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταὶς ἱκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῷ παμμεγίστω προσλαλῶ Καλλιστράτω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσμα ἀναπέμψωμεν

Τρίβον διοδεύσας ἀκλινῶς, τοῦ μαρτυρίου γέγονας, πεπλανημένοις ὁδός, πρὸς θείας καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα, ὅθεν σὲ συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει.

'ὥσπερ φαεινότατος ἀστήρ, ἐξανατείλας ηὔγασας, θεογνωσίας φωτί, Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς ἀγνωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεῖλες.

Πάντα πειρασμὸν καρτερικῶς, ὑπενεγκων Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωήν, θανεῖν οὐ παρητήσω, διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρων λῆξιν μετέβης, καὶ Ἀγγέλων χοροίς συναγάλλη.

Ἄνθραξ θείου Πνεύματος πυρί, ὁ Ἱερὸς Γυμνάσιος, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέφλεξε, θαύμασι δὲ δροσίζει, φλεγομένους καύσει παθημάτων.

Θεοτοκίον

Μόνη γυναικῶν κυοφορεῖς, ὑπερφυῶς Πανάμωμε, πείραν μὴ γνοῦσα ἀνδρός, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, διὸ σὲ δοξάζομεν, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ὑπὲρ πᾶσαν αἰτίαν καὶ λόγον.

Ὠδὴ γ'
Ὁ στερεώσας λόγῳ

Μὴ ἐπιθύσας ὅλως γλυπτοὶς θεοῖς, καθαρὰ θυσία προσηνέχθης Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶ τυθέντι, Μάρτυς ἀθλοφόρε Καλλίστρατε.

Ἐστολισμένος χλαίναν ἐξ ἱερῶν, βεβαμμένην Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῶ βασιλεῖ τῶν αἰώνων, μάκαρ στεφηφόρος παρίστασαι.

Γεγυμνωμένος ὤφθη ὁ δυσμενής, σοῦ τὴν θείαν δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀθλητῶν, ἐνδυσαμένων ἐξ ὕψους, βλέπων ἀθλοφόρε Γυμνάσιε.

Θεοτοκίον

Ἱκετηρίαν ποίησον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένων κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ὁ στερεώσας λόγῳ τους οὐρανούς, καὶ τὴν γὴν ἑδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Καλλιστράτου τοὺς ἄθλους ἀνευφημήσωμεν, Γυμνασίου τοὺς πόνους ὑμνολογήσωμεν, καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς ποθω ἀθλήσαντας, μακαρίσωμεν πιστοί, καὶ ἐκβοήσωμεν αὐτοῖς, Ὁπλῖται τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε δωρηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Σὲ λιμένα καὶ τεῖχος καὶ καταφύγιον, καὶ ἐλπίδα καὶ σκέπην καὶ προστασίαν θερμήν, εὑρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν, καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενῶς, ἀνακράζομεν πιστῶς, Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἐν Σταυρῷ σὲ ὁρῶσα, Χριστὲ ἡ Μήτηρ σου, ἑκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν, ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὥσπερ κακοῦργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζωῶσαι θέλων ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ'
Εἰσακήκοα Κύριε

Στρατηγὸς ὥσπερ ἄριστος, Μάρτυς τῶ διώκτη παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς θείαν ζωήν, αἰχμαλώτους πάλαι οὓς ἐκέκτητο.

Τῇ πλημμύρα τῶν λόγων σου, ἤρδευσας καρδίας καὶ καθωδήγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ ἀείζωον, ἀθλητὰ Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ὡς κριὸς σφαγιάζεται, ἔχων ὥσπερ ἄρνας προθυομένους αὐτοῦ, ὁ ἀοίδιμος Καλλίστρατος, τοὺς στερροὺς ὁπλίτας προθυμότατα.

Πιανθεὶς ὁ Γυμνάσιος, ἄμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυρίου βότρυν ἤνθησε, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον

Ῥυπωθεῖσαν τοὶς πάθεσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκάθαρον, καὶ δοχεῖον ἀποτέλεσον, καθαρὸν ἐνθέων ἐπιλάμψεων.

Ὠδὴ ε'

Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας

Ὁλοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιποθήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤθλησας καὶ τὸ κράτος, ὤλεσας ἐχθροῦ τὸ ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας θείας, ἀναφανεῖς κορυφαῖος Καλλίστρατε, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήθης γηθόμενος.

Λελαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαίας Γυμνάσιε, χαίρων νὺν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας.

Θεοτοκίον

Ἀνατολὴ ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἡλίου Πανάμωμε, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σὲ δοξάζοντας.

Ὠδὴ ς'

Ἱλάσθητί μοὶ Σωτὴρ

Λεόντων μύλας σοφέ, τῶν ἀοράτων συνέθλασας, καὶ βρῶμα τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι ὑπάρχοντας, Θεοῦ τέκνα ἔδειξας, καὶ τρυφῆς ἀϋλου, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ὡραίως περὶ Θεοῦ, τὸν θεῖον λόγον ποιούμενος, θεοῖς ἀψύχοις τοὺς πρίν, ἀθλίως προσέχοντας, ἐνθέους ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίω τοὺς ἑαυτῶν, αὐχένας κλίναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγήν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσηνέχθητε, καὶ τὴν πρωτοτόκων, Εκκλησίαν ἐφαιδρύνατε.

Θεοτοκίον

Ἁγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, ἁγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον, ἵνα σὲ δοξάζω, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμὸς

«Ἱλάσθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

'ὥσπερ ἄστρον μέγιστον, ἔλαμψας κόσμω, τὰς ἀκτῖνας ἅπασι, τῶν σῶν ἀγώνων ἐφαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοὶς κράζουσι, Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀθλητήν, καὶ μέγαν στρατιώτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρρήτων, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἄσμασιν ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοὶ χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ παλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα, αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτοῦ ταίς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνονος ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἔνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κραζόντων, Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ γίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων μθ' Μαρτύρων.

Στίχοι

· Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίφει,
· Στρατῷ συνήφθη καλλινίκων Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς ἁγίους μθ' Μάρτυρας

· Δεκὰς τετραπλὴ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι,
· Διὰ ξίφους ἄθλησιν ἀθλεῖ τιμίαν.
· Εἰκάδι ἑβδομάτη Καλλίστρατος ἄνθεν ἀέρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρεως.

Στίχοι

· Εὔτολμος Ἐπίχαρις ἣν πρὸς τὸ ξίφος,
· Συλλήπτορα πλουτοῦσα τὴν θείαν χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθέος Ῥύακος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φουρτουνιανοῦ καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γαϊανής.

Στίχοι

· Γαϊανὴ φλεχθῆναι τὰ νῶτα δίδου,
· Ὡς ἂν φλογίνης ῥομφαίας νῶτα φύγης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἵτινες ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀπεπνίγησαν.

Στίχοι

· Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,
· Καὶ πυθμένος κατῆρε μέχρι ποντίου.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Ἀκυλῖνα, ῥάβδοις συνθλασθεῖσα τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Λαμπρυνθεὶς ὡς χρυσίον, τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, τῶν παθημάτων Χριστοῦ, ἐκσφράγισμα ἐδείχθης, καὶ νὺν ἐναπετέθης, θησαυροὶς θείοις Ἔνδοξε, ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λιπανθεὶς τοὶς βασάνοις, ξίφος ὤφθης παμμάκαρ, οὐρανοχάλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς φάλαγγας δαιμόνων, καὶ κραυγάζων Καλλίστρατε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητος εἶ.

Ἰσχυρὸς ἀπεφάνθης, κατὰ τῆς ἀσεβείας, Μάρτυς Καλλίστρατε, ἰσχὺϊ τῆς Τριάδος, ἧς νὺν ταὶς λαμπηδόσιν, ἐκβοᾷς φωτιζόμενος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Σταθηρὰ διανοία, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πάσιν ὁμοζήλοις, ἐτύθης ἀναμέλπων, εὐχαρίστως θεόπνευστε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτωτε, ἱκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθω σὲ

τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ὠδὴ η'
Οἱ θεορρήμονες Παῖδες
Ῥιζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, τοῦ Παραδείσου ἐδείχθης, Μάρτυς φυτὸν ὡραιότατον, εὐσεβείας προσφέρον, καρποὺς θεία χάριτι.

Ἀποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελεία, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, καὶ νικήσας νομίμως, ἐστέφθης Καλλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἰατρεῖον κεκτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιοντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημούντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἔνδοξε.
Θεοτοκίον
Ὡς ἀνωτέρα ἁπάντων τῶν ποιημάτων, Θεοχαρίτωτε Κόρη, τὸν λογισμόν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδάλων, Πανάμωμε ποίησον.
Ὁ Εἱρμὸς
«Οἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνην, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὠδὴ θ'
Ἔφριξε πᾶσα
Ἴασιν πᾶσιν ἡ σορός, τῶν λειψάνων σου πηγάζει τοῖς χρήζουσι, Μάρτυς Καλλίστρατε, καὶ πάθη παύει ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελαύνει πονηρῶν, πνευμάτων σκοτόμαιναν, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐνεργεία καὶ δυνάμει καὶ χάριτι.

Ὤφθητε Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς θεόπλοκος σειρὰ ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτι, καὶ πρὸς τὸ ὕψος ἐπανατρέχοντες, καὶ ἁγιάζοντες τὴν γήν, τῷ λύθρῳ τοῦ αἵματος, διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἑορτάζομεν πιστῶς εὐφραινόμενοι.

Στέφανον εἴληφας σαφῶς, ἀμαράντινον καὶ δόξαν οὐράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν θεόφρον Καλλίστρατε, σύν τοῖς συνάθλοις σου, μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἡ θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Καλλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίου πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαίς, φωτίζει τὰ πέρατα, ὧν ταὶς πρεσβείαις Χριστέ, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.
Θεοτοκίον
Φωνὴν σοὶ τὴν τοῦ Γαβριήλ, γεγηθότι λογισμῷ ἀνακράζομεν, Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν, χαῖρε λυχνία χρυσὴ καὶ τράπεζα, ὄρος καὶ πύλη νοητή, χαῖρε θεῖον ὄχημα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντευλόγητε.
Ὁ Εἱρμὸς
«Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθεν μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τήν ἄχραντον, Θεοτοκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον
Τοῖς Μαθηταῖς
Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθεῖλον, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες, τῶν τυράννων τὰ θράση, διὰ Χριστὸν ὑποστάντες, πᾶσαν πεῖραν βασάνων, ὁ πάνσοφος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως, ὁ θαυμαστός, μετὰ τῶν συνάθλων, ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὕροιμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.
Θεοτοκίον
Θεοπαρόχων μέγεθος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν πὲρ ἡμᾶς ἠξίωσας, Δέσποτα πανοικτίρμον, τὶς λόγος δύναται φράσαι; ῥεύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς κρείττονος, ἐπανήγαγες αὖθις, οὐσιωθείς, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλάνθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.